

1919-02-13

AFSENDER

Hans Hartvig Seedorff

MODTAGER

Poul Uttenreitter

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Sprog:

Dansk

Generel kommentar:

Den omtalte "Gengivelse af Thorvaldsens Udkast" kan referere til Klingens gengivelse af to Thorvaldsen-tegninger i II. årgang nr. 3.

Afsendersted:

Ribe

Modtagersted:

Kerteminde

Omtalte personer:

Bodil Bech

Emil Bønnelycke

Diogenes

Bertel Thorvaldsen

Arkivplacering:

Poul Uttenreitters papirer. Det Kongelige Bibliotek, Tilg. 634.

DOKUMENTINDHOLD

Hans Hartvig Seedorff undskylder, at han ikke for længst har takket for Klingen. Han har været uarbejdsdygtig, men han vil gerne besøge Uttenreitter for at høre nyt fra de unge kunstneres kamprækker, som han står udenfor. Klingen glæder ham dog, og han vil sende et digt om Pans bryllup, så snart det er færdigt.

TRANSSKRIFTION

Ribe 13/2 19.

Kære Poul Uttenreitter.

Jeg er en Skurk. Jeg burde for lang Tid siden have takket Dem for Klingen. Men jeg har dog en Undskyldning: jeg var ikke rigtig klog, mens jeg sad i Aarhus. Nu gaar det. Jeg flammer paany af Arbejdstrang, og det synes, som om jeg atter har fundet mine tabte Kilder. Jeg kom hertil i forgaars og er allerede langt inde [i] Kampen. Mit Hôtelskrivetøj bestaar af to Københavnske Blækhuse. Paa det ene har jeg skrevet Hippokrene, paa det andet Aganippe. Og for at den ene Søsterkilde ikke skal blive misundelig paa den anden, dypper jeg skiftevis i de to Tønder. Deres Invitation glædede mig meget. Men kommer jeg til Kerteminde - hvad jeg nok gør - vil jeg ikke gøre Dem Ulejlighed

med noget somhelst. Har De derimod Tid til at se mig om Aftenen, vil jeg meget gerne have Lov til at besøge Dem. Jeg har jo hele min Tid staaet udenfor den unge Kunsts Kamprækker, og der er sikkert baade mangt og meget, som jeg vil have godt af at høre hos Dem. Med i nogen Flok kommer jeg dog næppe nogen sinde. Jeg evner ikke at gaa i Trit med andre men maa flagre min egen Vej. Skinner Solen, sætter jeg mig til rette og lader den skinne - uden at bekymre mig om det regner i Bergen. Regner det tilfældigt der, hvor jeg sidder, trækker jeg mig baglængs tilbage som Sneglen i sit Hus. Og hidtil har jeg befundet mig godt derved. Diogenes Ide med Tønden var slet ikke ilde. Blot man har Vivacitet nok til at trille rundt med den. Nødigst af alt vil jeg være Retning. Det maa dog være dræbende. Derimod stikker jeg glad min Arm ind under Bønnelyckes, netop fordi vore Talenter er saa forskellige.

Klingen blev jeg svært glad for. Den bragte mig ikke alene det friske Pust (den Sentens har De vist ofte hørt i Forbindelse med Klingen!)

Men ogsaa Belæring. Meget finder jeg selvfølgelig rent forrykt. Men det gør ikke noget. Det forrykte kan jeg tage. Overfor Senilitet bliver [jeg] grædefædig. Jeg kender kun den 1' Aargang; hvis 2', som De siger, er og bliver bedre, - da bliver den svært god. Den smukke Gengivelse af Thorvaldsens Udkast har jeg med hernede

Den hænger og pynter paa min Væg. Hjærtelig Tak for den. Af andre Kunstværker har jeg to uhyrlige engelske Børnebilleder "Somebody" og "Somebody's Sweetheart". De er gode, kan De bande paa. Havde jeg Kunstneren, skulde han i løbet af 0,5 blive hængt op ved Siden af Skilderierne. - Inat bliver jeg antagelig færdig med et langt Digt "Pans Bryllup". Saa snart det er tørt, sender jeg det. Maaske vil netop det være noget for Klingen. Men jeg vil forberede Dem paa, at det er dristigt. Denegang er jeg end ikke gaaet af Vejen for en Fallos. Naa, Klingen plejer jo heldigvis at være ret frygtløs.

Paa Gensyn! Først i et Brev. Siden i Kjerteminde!

Deres hengivne

Seedorf [tegnet symbol]

P.S.

Jeg maa paalægge Dem at hilse Deres Viv og takke hende, fordi hun kunde tænke sig Muligheden af at huse mig.

D. S.

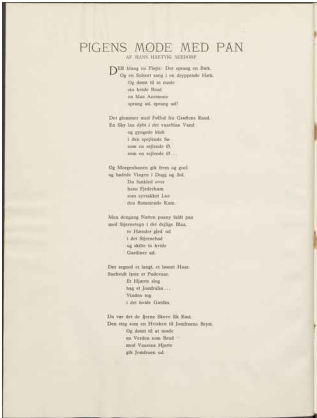
OMTALTE VÆRKER

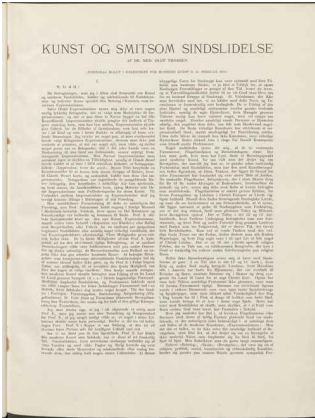
II,3 s. 9

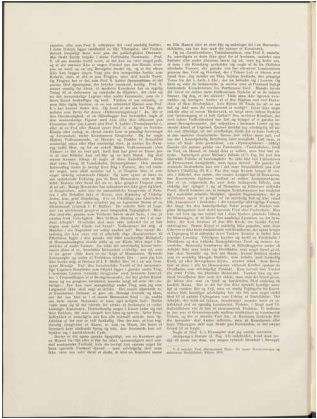
II,3 s. 10

II,5 s. 5

II,5 s. 6

II,5 s. 7

Ribe ¹³/₂ 19.

Kære Poul Uthens.

Jeg er nu stærk. Jeg burde for lang
Tid siden have takket Dem for
Klängen. Men jeg har dog en Med-
skyldning: jeg var ikke rigtig klog,
da jeg sad i Aastus. Nu går det.
Jeg slapper paa ny af Arbejdsstræng,
og det synes, som om jeg atter har
fundet mine tabte Kilder. Jeg kom
helt i forgaars og er allerede langt
inde i Kampen. Mit Høtelsskrivestof be-
staar af to københavnske Bækkhæ-
n. Paa det ene har jeg skrevet Hippo-
krene, paa det andet Aganippe.
Du for at den ene søst. Kilde ikke
skal blive mistænkelig paa den
anden, dypper jeg skiftevis i de
to Tønder. Den Fruitation glødi-
de mig meget. Men kommer jeg til
Kjælmünde - hvad jeg nok gør -
vil jeg ikke gøre Dem Ulejlighed.

med noget smukt. Har De dermed
Tid til at se mig om Aftenen, vil
j. meget gerne have Lov til at besøge
Dem. Jeg har jo hele min Tid staaet
tilbud for den unge Kunsts Kampstok,
K4, og der er nok baade mangt
og meget, som j. vil have gort af
til hør hos Dem. Med i nogen Flak
kommer j. dog næppe nogen rinde.
Jeg ønsker ikke at gaa i Trit med andre,
men maa flagre min egen Vej. Skinner
Solen, sætter j. mig til Felle og lader
den skinnende-ild at betynde mig
om det regner i Byggen. Regner det til-
feldigt der, hvor j. trækker, trækker j.
mig baglængs tilbage som Sneen
i sit Hus. Og hvilket har jeg befinde-
mig gort drevet. Diogenes Fide med Tori-
den var slet ikke ild. Blot man har
Vivacitet ^{nok} til at ville rinde med
den. Nodigst af alt vil jeg vdr. Ret-
ning. Det maa dog vdr. Retende.
Dermed stikker j. glad min Arm ind
under Bønnelykkes, netop fordi von
Talende & saa forskellige.

Klingen blev jeg rodt glad^{for}. Du
bragte mig ikke alene det friske
Pust (den Lulens har Du vist ofte
hørt i Forbindelse med Klingen!)
men ogsaa Belding. Meget finder
jeg selvfølgelig ret forrykt. Men
det gør ikke noget. Det forrykte kan
jeg tage. Overfor levitet drinner bli-
ver grædefærdig. Jeg kunde kun den
1' Gengang; thi 2' som Du siger, 4
og bliver kedre, da bliver den rodt
gør. Den smukke Gengivelse af Thor-
valdens Urkast har jeg med hen-
den Du hænger og pynte paa min Væg.
Hjælpelig Tak for den. Af andre Kunst-
værker har jeg to uhyrlige søgeke Børn-
billeder "Somebody" og "Somebody's Sweet-
heart". De er gode, kan De bære paa.
Havde jeg Kunstneren, skulde han i løbet
af 0,5 blive hægt op og hiden af Sket-
drømme. — Nuat bliver jeg antagelig
fordig med et langt Digt. Paus
Bryllup? Saa smukt det er vist, sen-
de jeg det. Maaske vil netop det
være noget for Klingen. Men jeg
vil forberede Dem paa, at det er

drøgt. Denne gang v. jeg end ikke
gaar af Vejen for en Fallos. Naa,
Klingem plejer jo heldigvis at vds
ret frygtløs.

Paa Gensyn! Forst i et Brev. Lidet
i Kysseminde!

Dens hengivne

Seedorf

P. S.

Jeg maa paalægge Dem at hils
Dens Vov og takke hende, fordi hun
kunde tænke sig Mødeligheden af
at huse mig.

D. S.